

ಲಕ್ಷಣವೇ. ಮಧು ಹೈನೋ. ಅವರ ‘ಚೀಟ್ ಶಿಟ್’ನಂಥ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಇದರ ಸಂಗಡವೇ ಕನ್ನಡದ ಜೀವಗಳು ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುಕ್ತ ದಾರಿಯೋಂದು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಐಟಿ. ಜೀವನ ಮೇಲುನೋಟಕ್ಕೆ ಹಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವೇನಿಸದರೂ, ಅಲ್ಲಿಂದು ಮಾನಸಿಕ ವಿಶ್ವಿದ್ರೂತ ಎದುಕಾಣುತ್ತದೆ. ದಯಾನಂದರ ‘ದೇವರು ಕಚ್ಚಿದ ಸೇಬು’ ಕಥೆ ಈ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳ ಕಥೆಗಳು ಇದೇ ಆಶಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಸುತ್ತವೆ.

ದಾದಾಪೀರೋ, ಫಾತಿಮಾ, ಇಸ್ಲಾಮೀಲ್ ತಳಕಲ್ ಮತ್ತು ಮುನವ್ವರ್ ಚೋರಿಬೆಟ್ಟು ಇವರು ಕೇವಲ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕೇಂದ್ರಿತ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಕ್ರಮ ಹೋಸ ಕಥನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥವಾದದ್ದೇ. ಆದರೆ, ಸಮಕಾಲೀನ ವಿಧ್ಯಾಮಾನಗಳು ಮತ್ತು ಕಥೆಯ ವಸ್ತು ಏಕಿಭವಿಸುವ ಸಂಭವ ಉಂಟಾದರೆ ಕಥೆಗಾರ ತನ್ನ ಸ್ವಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಅಗ್ನಿಪ್ರಾರ್ಥಕರಿಗೆ ಒಡ್ಡುಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತು ದಲಿತ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಲೇಖಕರಿಗೂ ಅನುಯಾವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಂವೇದನೆ ಎಂಬ ನುಡಿಗಟ್ಟು ಇಂದು ಬದಲಾಗುವ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಬದುಕಿನ ಅರ್ಥಗಳು ಬದಲಾದರೂ, ಧರ್ಮದ ವಿಚಾರಗಳು ತಮ್ಮ ಮೌನಚನ್ನು ಕಳಿಬ್ಲೆ ಸ್ವ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಬದುಕಿನ ಭಿನ್ನ ಅಯಾಮಗಳನ್ನು ಮೇಲಿನ ಲೇಖಕರು ಹುದುಕುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ‘ರೋಕನ್ ನಂಬರ್’ ಕಥೆ ಇಡಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟನ. ಅನುಕಂಪದ ಮೂಲಕ ಓದುಗನನ್ನು ಯಾವಾರಿಸುವ ಗುಣಿಂದ ಇವರು ಪಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಳಕಲ್ ಅವರ ‘ರೋಗಗ್ನ್ಸ್’ ಕಥೆ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಕಥೆಗೆ ಕೊರೊನಾ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇದ್ದರೂ, ಅಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿಗಳು ಬೆತ್ತೆಲುಕೆವೆ. ಈ ಬೆತ್ತೆಲುಕನ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ವಿಶ್ವಿದ್ರೂಗೊಳಿಸಿದೆ. ಕೂಡೋಟ್ಟಿನ ಬದುಕು ಕ್ರಮೇಣ ಅನುಮಾನಾಸ್ತವಾಗಿ ಕೊನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಲೇಖಕನೆಬ್ಬಿ ಸ್ವಸ್ವಾಲ್ಯಾಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿ ಸುತ್ತಲು ಬದುಕನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬಿಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವೀಕು. ಇಲಿದಿದ್ದರೆ ಬಿಯಲಲ್ಲಿ ತೆಲ್ಲಾಕಿರುವ ಜನಸ್ತಿಯಾಗಿ ಹತನಾಗಬಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಸ್ವಜನಶೀಲತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಮೇಲಿನವರು ಇದನ್ನು ಅರಿಯೇಕು. ತಳಕಲ್ ಕಥೆಯ ನೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಪಞ್ಚಗುಂಪೆ ಕಂಡರೂ, ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ. ನಿರೂಪಣಾ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾತುಗಾರಿಕ ಕಥೆಯ ಗಟ್ಟಿತನವನ್ನು ಕಸಿಯುತ್ತದೆ. ಇವರನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿಸುವುದು ‘ಗುಲಾಬಿ ಹೂವಿನ ಘೂಕು’, ‘ಜ್ಞಿನ್ಸ್ ಫಾರ್ ದುರೀ’ಯಂತ ಕಥೆಗಳೇ ಹೊರತು, ‘ಬೆತ್ತೆಲೆ ಸಂತ’ ಕಥೆಗಳಲ್ಲ. ಈ ಕಥೆಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಬದುಕಿನ ತಳಹದಿ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಕೊಂಚ ಮುಂದೆ ಸಾಗಬಹುದಷ್ಟೇ. ನಿರೀಕ್ಷೆ ಸಾಧಕರು ನುಡಿಯ ಲಿಪಿಯನ್ನು ದಾಟಿದ್ದರು. ಈ ಬಗೆಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಕೇವಲ ಕಿವಿ ಮಾತ್ರ ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ಅನುಭವ ಕೈಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಮೇಲಿನ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಎಚ್ಚರವೆಂದರೆ, ‘ಭಾವುಕತೆ’ ಸಂಯೋಜನೆ ಅಡಗಬಾರದು. ಮನುಷ್ಯತ್ವ ಮತ್ತು ಭಾವುಕತೆಗಳು ಹಲವು ಬಾರಿ ಮುಗ್ಗತೆಯಲ್ಲೇ ಅನಾವರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ದಾದಾಪೀರೋ ‘ಗೇ’ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಬದುಕನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಸುತ್ತಿರುವುದು ವಸ್ತುವಿನ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರೆ ಈ ವಸ್ತು ವೈವಿಧ್ಯ ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲಿತನಕ ಹೊಂಡೊಯ್ಯಬಹುದೋ ಕಾದು ನೋಡಬೇಕು. ಚೋರಿಬೆಟ್ಟು ಅವರು ಕೂಡ ‘ಜಿನ್ಸ್’, ‘ಅಪ್ರೇಚ್’, ‘ಪರೀಯನ್ ಕ್ಯಾಟ್’ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ವಸ್ತುವಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗಮನ ಸೆಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳೆಗಳ ಒಳಗು-ಹೊರಗುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಮ್ಮೆ ಸಿದ್ಧಿಭಾರಿ, ಚಂಪ್ರ ಮುಂತಾದವರ ಅತಂಕಗಳು ಬೇರೆ ತರನಾಗಿವೆ. ಮನುಷ್ಯನ ವಂಚಕ ಬುದ್ಧಿಗಳು ಧರ್ಮದ ವೇಲ್ಗಳನ್ನು ಮುಳಗಿಸಬಿಲ್ಲವು. ಮಮ್ಮೆಗೆ ತನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ದಂಗುಬಡಿಸುತ್ತವೆ. ಹೊಸಬಗಿಯ

